

מאת מאיר תדמור

נקבל פחות, נוציא יותר

עוד לא הספקתי לנשום את אוירת ארץ-הקודש, עברו רק כמה שעות מרגע הנחיתה בלוד, וכבר טלפון ראשון עם טענות. אמרת, אומר בעל הטרוניה בטלפון, שמייד אחרי הבחירות תהיה אינפלציה של 1000 אחוזים, איפה הם? קודם כל, אני אומר לו, תגיד ברוך ה'ה, תגיד ברוך ה'ה, תגיד ברוך ה'ה, נמנע כשהתיישבתי עליה; כי גם הפיכת הסיגוריות שהיתה מיועדת לך, (הייתי אומר לו), נמנע כשהתיישבתי עליה; אמרתי, אז מה, אין לך סבלנות. הנה איזה רוקטור לחש לשימרון פרס, שהכסא של שמיר בכיס ומה קרה. סבלנות, גם זה יגיע (האינפלציה). מה בוער? ממשלה יש כבר, יוסף בורג הפך את הקיץ לחורף? הפך! אז לי מותר לדחות את התחזית בתוקף הנסיבות. חוץ מזה, מה אתה ממנה, יש עוד חגים באמצע, וכירוע, לפני ראש השנה, ובעיקר לפני יום כיפור, לא מלקים את בני ישראל בעקרבים, רק בשוטים.

אני מבקש את תשומת ליבכם לעובדה, שיש למעשה רק תחום אחד שבו יש הסכמה מלאה בין המוערך והליכוד: הכלכלה. ליתר דיוק, הגזירות, שתבואנה, ולא חשוב איזה ממשלה תהיה, אני כבר מודיע לכם שיותר מאלף דולר לח"ל לא תוכלו להוציא. וזוטלו קנסות על מי שהוציא באמצעות כרטיסי אשראי יותר מהסכום המותר. ועוד משהו: הקצבות המט"ח לא יהיו לרשימה אלא לתקופה. אפשר יהיה לנסוע חמש פעמים לקפריסין או למצרים, פעמיים לאירוסה ואולי פעם אחת לארצות-הברית. לא יספיק ליותר. הסיסמה החדשה תהיה: נוציא פחות — נחיה יותר.

מי שסבור, מילה יפה, אה, שהמערך יהיה יותר רך בענייני סובסידיות, "כדי לא לפגוע בשכבות החלשות", טועה. כולנו נשלם יותר וכולנו יישאר פחות (גם כדי לנסוע לח"ל).

מי שחושב, (שיפסיק לחשוב) שלא יעלו מיסים, מכל מין וסוג, טועה, וחבל.

מי שנשבר לו לחשוב, אבל בכל זאת מאמין שהממשלה תקצץ בהוצאותיה, חולם. זה יהיה טוב לחודש ואולי לחודשיים. אחר כך תגדל האבטלה, ולא יהיה מנוס" מלתקצב את המפעלים בעיירות הפיתוח.

צרות באות בשלושת נא לא לדאוג, הן תבואנה, כולל היסראינפלציה של 1% ליום, בלי החגים והשבתות. כולל חורף קר, מכיוון שהחמור יעלה יותר מרבע משכורת ממוצעת. כולל שחוקה נוספת בשכר. בקיצור, נקבל פחות בדולארים, נוציא יותר בדולארים, וישאר לנו פחות בשקלים. החגיגה עומדת להיגמר.

פרס

סבלנות גם זה יגיע

הבורסה חזרה אל האלמוניות

השנע פגשתי מכר ותיק, מעמודי התווך ע הבורסה בימים עברו. עכשיו הוא נח, הוא אוב כשאני שואל אותו לשלומי. לא שאלתי אם יכול להרשות לעצמו לנוח זמן רב כליכך. אין כבר וולוו אבל כנראה יש לו רזרבות. המישו שלו סגור. השלט קיים. והוא, הלוואי על נ ישראל, נח.

מה נשמע, הוא שואל, מה זה הפסקת לכת על הבורסה? אין מה לכתוב, אני אומר לו, והו מייד נדלק ואומר לי: תשמע, מי שיוודע לעבו יכול לעשות היום כסף.

אמרתי לו שבלעשות כסף אני מבי ובררך כלל אם אני לא מבין משהו, או לא כותב, מה גם, הוספתי ביד העברי הטובה עליי, שלדעתי הצנועה, על ע ישראל להמשיך ולהשקיע בירוקים שלום, שלום. הוא מיהר וגם אני.

ואני כאמת חושב שהציבור הרחב איך עני בבורסה ואילמלא העיתונים היומיים, המפרסמי את גיליון השערים, היתה חזרת אל האלמוניות של שנות החמישים והשישים המוקדמות. יש של מציאות, אבל כדי למצוא אותן צריך להבין וג הרבה כסף שישכך למעצבה עת ארוכה, כן שהמורה לדיקרוק היה אומר, אילו הבין בעיסס בורסה, הוא לא הבין.

עצה אחת אני יכול לעוין לכם כשהעסק יזון באמת, אתם תיכנסו השאלה היא מתי זה באמת ועל כך אין לי תשובה.

רוטשילד הידוע מצא את התשובה וטראו מ קרה: את הסוד, או אם תרצו, הפטנט, הוא העבי לצאצאיו. שעד היום עושים כסף מעצתו. ומישו מסכם. הבורסה התל-אביבית יש ב מום מלידה. כל סידרי המיסחר, במילה צנועו מעותיים, הרשות לניירות-ערך אין לה סמכויות והמעט שיש לה — הוא הרבה לגביה.

איך לחסוך 5 מיליון דולר

שיעור בסיסי בכלכלה. למדינת ישראל נותרו רק 2 מיליארד דולר כרוזנה לעת-הרום. זה מעט מדי, מכיוון שיפסיקו רק לכמה חודשים בשעת-חירום. כדי להגדיל את הרוזנות צריך להגדיל את ההכנסות היולאריות (יצוא) ולהקטין את ההוצאות היולאריות. עד כאן הכל ברור.

הפעם נעסוק בהקטנת ההוצאות. למיכית הפלא זה הרבה יותר קל משרבים מאיתנו חושבים. הנה הצעה עניינית שתחסוך בשנה הקרובה לישראל 5 מיליון דולר, שכדי להרוויח אותם צריך לייצא כ-40 מיליון דולר. זהו רק קצה החוט.

נניח שמיספר השליחים מטעם המדינה בניו-יורק הוא 500. הם נחלקים לשלוש ממלכות: מישרד-הביטחון, מישרד-החוץ והמישלחת הכלכלית. כל אחד מאלה, מה-500, עולה למדינה 50 אלף דולר בשנה (ברדוק). אם ישלחו הביתה לישראל 100 שליחים, יקרו שני דברים: המדינה תחסוך 5 מיליון דולר, ומספר השליחים הסריית-עסקי יקטן במאה. אמרו לי שהצפיפות במישרדי המישלחת השונות תקטן. היעילות תגבר, ואם ישלחו (שין בפתח) 200 איש לביתם בישראל, גם אז לא תיפגע מלאכת-הקודש בניו-יורק. המידע ברדוק צריך רק להחליט.

עכשיו, כשכנרנה תהיה ממשלה חדשה, הנה נושא ראשון לקיצוץ. אני בטוח שבפעם הבאה שאגיע לניו-יורק איש מנציגי ישראל לא ירצה להיות ברלת אמותי, שם. אני מוכן לשוחח עם החוזרים באיץ.

העיריות בצרות, ואנחנו משלמים

מה עושה ממשלה שגמרה ללוות כסף מאזרחיה (תוכניות-היסכון ואיגרות-חוב צמודות-מדר או רולר)? בסוגריים ציינתי את המקובלות שבהן מסכה הממשלה את האזכור-ראפטים שלה. היא גם יכולה ללוות ממדינות אחרות, כל עוד הן מסכימות להלוות לה, ובמקרה שלנו הנכונות הולכת וקטנה. בישראל מתברר, השיטה היעילה ביותר היא להרפיס את הכסף החסר, תוצאות הלוואי, כמו אינפלציה, לא נעימות, אבל מתרגלים, כמו שאומר ואמר כומנו השר אליעזר שוסטיק, והוא צריך לדעת. בטח, הוא הרי עוסק בענייני נריאות, ומה יותר בריא מאינפלציה למשק כמשכר? שאלתם, תשאלו אותו, הוא מקבל משכורת של שר.

מה שיכולה ועושה הממשלה, לא יכולות לעשות העיריות, וזהו הסיבה שהן בצרות. העיריות מוציאות יותר ממיש להן, ובנתיים צריך לשלם משכורות ואו לוקחים הלוואות בכנקים. זהו, כאן מתחילות צרות חדות.

גם הבנקים, בינתיים, לא קיבלו לרשותם את מכות-הרפוס הידועה, ולכן העיריות, כמונו, משלמות ריבית קצוזה על החריגות, ולפעמים לעיריות אין כבר מה להציע, חוץ מהמיסים וההקצבות שיתקבלו בעתיד, אבל זה כבר לא סחורה, ואז אין הלוואות.

ואז העיריות מפסיקות לשלם למקור רות", למשל, שהיא חברה ממשלתית,

התורכי הגדול

איי התורכים וקאיקוס בים הקאריבי — בטוח שלא שמעתם עליהם. עד עכשיו גם אני לא, ולכן לא צריך להתבייש.

זו קבוצת איים, המורכבת מ-42 איים שרק ששה מהם מיושבים, הם מן הפחות מפותחים בין שטחי החסות הבריטיים. תושבי האיים מונים 8,500 ובראשם ראשי-השרים, שיעיקר תקצימם משלחו בא לו ממענקי ממשלת הור-מלכותהן עכשיו אנו חייבים לחזור מעט לאחור ולהסביר שהרבה איים בים הקאריבי, כמו איי קיימן, האנטילים, באהאמס, ברמודה ועוד, הוציאו את לחמם כמתן מיקלט לחברות ויחידים שלא עלצו לשלם מיסים לשליטנות המס האמריקאיים. אך שם החגיגה עומדת להיגמר, בלחצה של ארצות-הברית הקשיתו והחמירת שליטנות איים אלה את אפשרויות המיקלט של הדולר המגיע מן היבשת. ועכשיו שימו לב: חלף זה באים למלא איי קאיקוס והתורכי הגדול (במקור: גראנד טורק).

יש כבר חברות השקעה ונאמנות, סניפי בנקים בינלאומיים, כמו הבנק של נובה סקוטיה, שרותי מזכירות, והיבר החשוב ביותר: עורכי-דין המתמחים בהקמתן של חברות ורישומן בתוך פחות מ-24 שעות. רשם החברות מכריז על כל ההקלות האפשריות להקמת חברה, תמורת דמי-רישום מעטים של 325 דולר, וכך ניתנת ההזדמנות להצטרף ל-3,800 החברות הקיימות, שאינן חייבות במיסים. גם מס הכנסה לא קיים שם. תמורת 200 דולר יעניק מושל האי לכל המשלם תעודה שבוחה יפה של 20 שנה, שבה ייקבע שבעל התעודה מחוסן מסני הטלת מיסים כלשהם. ואפשר גם להאריך את תוקף התעודה.

עבשיו, מי שיש לו דמיון מפותח וירכוש שם עסקי, יכול לסתוח סניף לדוברי עברית, ואז במקום חברות ואדויות או פנמויות נתחיל לשמוע על חברות תורכיות גדולות.

שושטק תשאלו אותו

ואז מאיימת, מקורות" בהפסקה או האטה של זרימת המים לעיר — ובאן אנחנו נכנסים לתמונה.